

השבון
עובר
ושב
 מאת
 שמה
 כרוקל

פסוקו

יש עכשיו אצלי חבר אחד מצרפת, ז'ראר שמו, שפעם היה עולה חדש והכל ערב אחד אנחנו יושבים לנו ורואים את ה' תוכנית הכינה מעניינת בטלוויזיה ה' ישראלית: דראמה אנגלית או קנאדית או משהו אחר דובר אנגלית. איך שנגמרת ה' דראמה, רואים את פסוקו של יום מופיע על המסך, או ז'ראר בא לכבות את ה' טלוויזיה.

למה אתה רוצה לכבות? שאלתי אותו בתדהמה.

זה הסוף, לא? השיב ז'ראר. ואו בעצם נזכרתי שבאמת, בתקופה שבה היה ז'ראר עולה חדש והכל נעל פסוקו של יום את תוכנית השידורים של הטלוויזיה עד שסקרים הוכיחו שכולם מכבים מייד כשהצבע האלוקית מת- חילה לרטט מעל לאותיות, והקדימו את פסוקו כדי שבכל זאת נהיה מוכרחים לראות אותו, כי אחריו באות החדשות. נדמה לי שאפשר כבר להחזיר את פסוקו למקומו, אחרי החדשות. הוא הרבה יותר מעניין מהן, וכולם ישארו ערים כדי לר- אות חדשות, כי אחריהן יש הפסוקו ה' מעניין והדגלים המעופפים של החבר'כנסת הזה, מה שמו, פינחס זיגור, לא, מה שמו, אהרון גולדשטיין, לא-לא, נו, דני משהו, לא חשוב.

ומה ההוכחה, שבאותו לילה, באותה מה- דורת חדשות, הראו את ההלווייה של ברו- ניב אבל לא הראו את ההלווייה של עלי- זה בגין, מה, אנחנו ברוסיה? כמו בסיפור ההוא שנפגשים אורח ישראלי ואורח סובייטי והסובייטי משויץ בקשר עם חירות הביטוי בטלוויזיה שבארצו, "אצלנו" הוא אומר, "מותר להראות אפילו איך שברז'ניב מת". ומה עונה על זה היש- ראלי? גם אצלנו מותר להראות איך שברז'ניב מת! הוא עונה.

אדוני השופט

היה לי שכן נורא וגם איום, ולא כל-כך רציני לחיות בשלום, אני באמת לא תיכננתי שום דבר, אבל הכלב קפץ ונשך לו בצוואר.

אדוני השופט, אדוני השופט, זאת האמת, וכל האמת או למה אתה לי בית-סוהר רשם, אינני אשם, אינני אשם.

אני רק רציתי על הסדר שם לשמור שלא ימתו פתם אלא רק לפי התור והפלאנגנות, אדוני, הרי פתם שיות תמימות,

איך יכולתי לדעת שייתפסו להזמנות? אני כלום לא יודע, אני כלום לא זוכר.

אדוני השופט, אדוני השופט, זאת האמת וכל האמת, או למה אתה כל הזמן אתי חוקר? אני כלום לא יודע, אני כלום לא זוכר.

וחוץ מזה אני לא הייתי במסיבה הייתי במסיב'ל ואחרי-כך בחווה ואחרי-כך ברישיבה ואחרי-כך במסיבה וגם אחרי-כך במסיבה, וגם אחרי-כך במסיבה.

אדוני השופט, אדוני השופט, זאת האמת, ורק האמת, או למה יש לי טיק, או למה יש לי טק וציף-ציף צף הקטר נשף.

בדיוק 48

מפ"ם, שזו מיפלגה שתמיד אהבתי, אני כבר לא זוכר בדיוק למה, מקבלת ה- לטות נבונות — פשוט ללקק את האצב- עות, בכל אחת ואחת מהוועידות שלה, למשל, כשכל העולם חושב שמפ"ם ארטר- טו הולכת לגמור בחוק, היא בוס-טראח גומרת בפנים (המערך).

או הנה עוד דוגמה, שרק השבוע התי-י

מפ"ם: לסגת לרצועת בטחון של 48 ק"מ
 (ג), על כוחות צה"ל לסגת מייד לרצועת בטחון של כ-45 ק"מ מצפון לגבול, ולנהל טבחון זה זו מפ"ם להשגת הסדרי בטחון

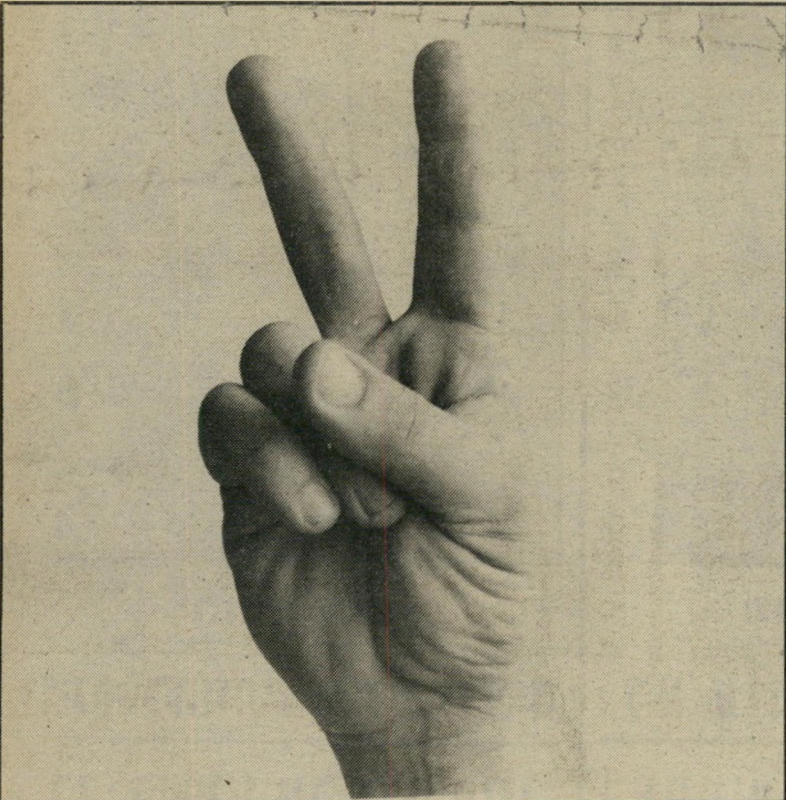
שבה מזכירות מפ"ם לדיון מדיני, הגיעה להחלטה נבונה מאוד מכמה בחינות, רי ביחוד מבחינת הקונסונוס, על כוחות צה"ל לסגת לרצועת ביטחון של 45 קילו- מטרים (ובכותרת נאמר: 48. מה שבטוחי- בטוח) מצפון לגבולו ולנהל מעמדה זו

מולדת קדושה

הייתי רוצה לספר לכם על חבר שלי, שלשם הזהירות נקרא לו ריקרדו. הזהירות נחוצה משום שריקרדו הוא אורח ארגנטינה. המדינה הזאת היא, כידוע, ירידה גדולה מאוד שלנו, הישראלים, אבל היא ירידה הרבה יותר קטנה של אורחיה, הארגנטינים עצמם.

ריקרדו זה הוא איש שאהב את החיים הטובים, מי שידוע למה אני מתכוון, וגם יש לו אמצעים כדי להשיג אותם, כי ברשות המישפחה של ריקרדו יש עסק די גדול של הפצת מזון, נניח, שוב הזהירות הזאת.

ובכן, ריקרדו זה כבר עבר בחייו הלא-ארוכים תהפוכות אידיאלוגיות רבות. פעם

הוא היה בימין הקיצוני ורוק חזיונים על קרונות-רכבת, ואחרי-כך הוא היה בשמאל הקיצוני ורוק חזיונים על קרונות-רכבת, וכן הלאה. ממש בימים אלה — נגיד לשם הזהירות, היה ריקרדו ירדני בארץ, ואני, שלא ידעתי איפה בדיוק הוא נמצא עכשיו מבחינה אידיאלוגית, שאלתי אותו בהירות מה הוא אומר על המילחמה בין מולדתו ארגנטינה ובין בריטניה הגדולה. "הא!" אמר ריקרדו, "המלווינאס זה בטוח של ארגנטינה! המיד היו! תמיד יהיו!" פניו של ריקרדו לבשו ארשת פטריוטית מאוד, "וחוץ מזה", הוא אמר, "אתה יודע כמה כסף הייתי צריך לשלם לכל מיני אנשים בשביל שלא יקחו אותי לצבא?" אינפלציה, כידוע, כבר יש לנו כמו בארגנטינה. גם פטריוטים מהסוג של ריקרדו כבר יש לנו, בעיקר בחלונות הגבוהים. מעניין מתי תתחיל הזהירות.

תשלום הגליל

ירידה אחת שלי שנסעה לאחרונה ל- חו"ל, חטפה נרוזים משהו לא נורמלי כ- שאמרו לה בנמל-התעופה בן-גוריון שהיא צריכה לשלם 600 שקל היטל שלום-הגליל. היא התחילה להקים צעקות, ודרשה לדבר עם המנהל, ואמרה לו שהיא בכלל לא מסכימה עם המילחמה ומה פיתאום שהיא תשלם בעדה, הכל, ושוים-כולום לא עזר — כמו בובל'ה היא שילמה. "מה זאת אומרת מה הרגיו אותי כל-כך?" היא אומרת, "אתה יודע מה אפשר לקנות ב-20 הדולרים האלה, שהכריחו אותי ל- שלם בשביל הטיפשות הזאת שלהם? ב- היטל הזה הייתי יכולה לאכול ארבע אור- חות טובות, או לקנות שני בקבוקי וויסקי, או שישה בקבוקי בושם, או שתי חולצות, או לראות שלושה סרטים — או אתה רוצה שאני לא אתרגז?"

וכמה שאני יותר חושב על זה, יותר נראה לי שהיא בהחלט צודקת. מה יש? קראתי שיש תמיכה די רחבה ב-מילחמת שלום-הגליל, איך שהם קראו לזה, למה ההיטלים לא הוטלו לפי שיעור התמיכה? למשל, מי שחושב שגם צור וצידון זה נחלת אבות וצריך להישאר שם, שישלם היטל כפול, מי שחושב שהממשלה צדקה ועשתה בדיוק כמו שצריך, שישלם את ההיטל כמו שהוא, מי שחושב שהיה צריך רק 45 קילומטרים, יכול לשלם רק חצי, מי שחושב שהכל היה בסדר חוץ מהכניסה למערב-ביירות, ישלם 74%, וכן הלאה. אני, למשל, עם מידת התמיכה שלי ב- מילחמה הזאת, צריך לקבל מארידור איוה 24 דולר לפי הערכה זהירה, ואולי יש כאלה שהיו צריכים לקבל אפילו יותר, אבל הם, ברובם, כבר אינם.

מו"מ להשגת הסדרי-ביטחון קבועים, שי- יביאו שקט לגליל ויאפשרו לחיילינו לח- זור הביתה."

אתם בודאי שמים לב עד כמה ההח- לטה הזאת נבונה. קודם כל, מפ"ם יוצאת בסדר גמור מבחינת מנחס בגין ואריאל שרון, כי היא מדברת, בדיוק-בדיוק כמו הם על 45 (48) קילומטרים. מפ"ם גם יר- צאת בסדר עם השמאל הנורא, והז מכווח המילה "מייד" המופיעה בהתחלת ההור- דעה. מפ"ם גם בסדר מבחינת המערך, שגם הוא רוצה בנסיגה, אם כי לא-רדוקא "מייד". מפ"ם גם יוצאת פיסק-פוקס מבי- חינת רבי-סרן סעד חדאר, שכן מאותו קו של 45 קילומטרים תתחיל ישראל לנהל מו"מ, ובעניין הזה אין למפ"ם שום הג- בלת זמן, ואין צורך לומר שמפ"ם יוצאת בסדר, בסדר גמור אפילו, מבחינת הגליל, המוזכר בהודעה, ומבחינת חיילינו, המוזכ- רים גם הם.

רק דבר אחד לא מוזכר בכלל-בכלל ב- החלטה של מפ"ם, ודווקא את זה הייתי רוצה להזכיר: עוד לפני שיצאו חיילינו למילחמה למען שלום הגליל, שיובטח רק אחרי שניסוגו ל-45 קילומטרים ומשם נגהל מו"מ, היה שקט מוחלט ומרגיו בכל ה- גיורה ההיא של הגליל הג'ל, כי היו כבר הסדרי-ביטחון כאלה, בדיוק כאלה, כמו שמפ"ם רוצה להשיג עכשיו.

או כמו שמפ"ם יודעת לכמה קילומט- רים בדיוק עלינו לסגת, אולי היא יודעת גם בדיוק כמה מחיילינו נפלו לשווא ו- כמה נפלו למען שלום הגליל? אולי כל אלה שנפלו עד ל-45 קילומטרים נפלו בסדר, ורק אלה שנפלו מעבר לשם לשווא נפלו? או אולי נקבע תאריך קובע, כמו ה-15 ביוני 1982, או מה? אני בטוח שי- מפ"ם תיתן דעתה גם על זה.

גם זה וגם זה

בעת האחרונה אני מרבה להבחין בפסים ירקקים וצהבהבים בטלוויזיה שלי, כשמקרינים כתבות שצולמו במקור בצבע במיסגרת תוכניות שמוקרנות בשחור-לבן. בקיצור: כל טלוויזיה וטלוויזיה שבעולם, מקרינה או בשחור-לבן, או בצבע, צא ולמד לאיזו רמה טכנולוגית הגיעה כבר הטלוויזיה הישראלית, שהיא היחידה בעולם שבה משדרים באותו זמן גם בצבע וגם בלי צבע!